

касаче и кожухче, а женската — вълненикъ, сукманъ и прѣстилка.

По-стари отъ 100 години въ това село сж: Ц. Ивановъ Субашински и П. Митрановъ.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза. Освѣнъ това сѣятъ още: жито, ржжъ, ечмикъ, овесъ и просо. Почвата е черноземна. Обработватъ я съ плугове и употрѣбаватъ и слѣднитѣ машини: жътварки, вѣячки, кукурузо-трошачки и др. Кукуруза прѣкопаватъ съ рала и мотики. При орането на земята си служатъ съ волове и биволи. Земледѣлието е въ подобрѣние. Селото притежава: 30,000 декара ниви, 3,000 д. ливади и 1,500 д. гори. Срѣдно всѣко сѣмейство има около 80 декара земя и харчи годишно 200—300 лева. Единъ декаръ земя дава приходъ срѣдно по 10—15 лева и се цѣни 30 лева.

Освѣнъ съ земледѣлие селенитѣ се занимаватъ още и съ скотовѣдство и отъ части съ птицевѣдство. Развѣждатъ: овце, говеда, коне, биволи, свине, кокошки, гжски и патици. Добитѣкътъ се цѣни добрѣ. Износъ има (въ малко количество) само на птици и яйца. Отъ това село излиза най-хубаво сирене, вълна и конопъ. Селенитѣ отиватъ на пазаръ въ Орѣхово, а каратъ хранитѣ си въ с. Козлодуй и с. Цибъръ (Ломско), защото тѣ сж по-близо и пжтищата сж подобри.

Мнозина отъ селенитѣ сж задѣлжнѣли на з. банка и частни лица, но почти всички си уреждатъ смѣткитѣ доброволно. Има нѣколко сѣмейства, които почти сж изгубили имотитѣ си отъ тежкитѣ лихви (на лихваритѣ) и поржчителство.

По видни трговци сж: П. Джурджовъ, Т. Лихварски, Т. Първолловъ, Н. Качовъ, К. Димит-